

KERÉK IMRE

*Változat egy Horatius-versre**(Chloéhoz)*

*Karcsú szarvasünnő szökken az úttalan
ormon át remegő anyja után, ahogy
Chloe, szöksz közelemből,
megrezzenve, ha szél fuvall,*

*szárny villan muzsikás tavaszi lomb közül;
s ha gyík surran elő erdei vadszeder
árnyából, teneked már
torkodban dobog a szived.*

*Kár félned, gyönyörűm, nem vagyok ordas én,
rád támadva vadul, hogy leterítselek;
csak szépívű nyakad hagyd
csókolnom, s ne keresd anyád.*

Parafrázis Catullus-versekre

*Odi et amo? (gyűlölöm és szeretem?) Neki mindegy:
éji sikátorban rezgeti kanca-farát,
s hájfejű kéjenc kappanok és otromba suhancok
szürcsölnek nektárt duzzatag ajkain és
markolják mellét... ó Jupiter!... én meg, a marha,
virrasztván egyedül, rágom a penna hegyét,
s míg – mécszláng olaját – a testem emészti a vágy: új
ódát körmölök itt isteni bájairól.*